

ת"ד 1269/08/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

ת"ד 1269-08-21 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני	כבוד השופט יהונתן שניאור
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	פלוני
	ע"י ב" כ עו"ד אילנ ג דרט

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ביום 13.9.22 בכתב אישום המייחס לו את העבירות הבאות: **נהיגה בקלות ראש** - עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה"), **פניית פרסה בנסיבות מחמירות** - עבירה לפי תקנה 44(א) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961 (להלן: "התקנות"), **אי ציות לתמרור 815 שטח המסומן על הכביש** עבירה לפי תקנה 22(א) לתקנות התעבורה, **התנהגות הגורמת נזק** - עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה ו**גרימת חבלה של ממש** - עבירה לפי סעיף 38(3) לפקודה.
2. עפ"י המתואר בכתב האישום, ביום 17.4.21 בסמוך לשעה 16:00, נהג הנאשם ברכב בכביש 90 בסמוך לצומת לידו, איזור שיפוט ירושלים. הנאשם נהג בקלות ראש בכך שעלה על שטח הפרדה המסומן על פני הכביש וביצע פניית פרסה בנסיבות מחמירות במקום בו אסורה פניית פרסה וכאשר על הכביש ישנם סימונים המורים נסיעה ישר או פניה ימינה בלבד, חסם את דרכו של הרכב מסוג טויוטה (להלן: "הרכב המעורב") וגרם לתאונת דרכים.
3. כתוצאה מהתאונה, ניזוקו הרכבים המעורבים והנאשם נחבל בגופו בחבלה של ממש כמפורט בכתב האישום ואשר כלל שבר תוך מפרקי מרוסק באצטבולום (**עצם הירך**) אשר כלל תזוזה בין חלקי השבר בעמודה הקדמית של עצם הירך ובחלק הלטרלי של עצם הרמוס פוביס עליון (**עצם האגן**) וכתוצאה נגרם המארטרוזיס (**היווצרות דם בתוך המפרק**) בכמות קטנה במפרק הירך וקונטוזיה (**חבורה**) נרחבת ברקמות הרכות בסמוך לשבר. כמו כן נגרם לנאשם שבר ניתוק בעצם הפוביס (**עצם החיק**) משמאל המלווה תזוזה וקונטוזיה ברקמות הרכות הסמוכות, שבר קוי קטן בחלק התחתון של עצם האיסכיום (**עצם השת**) מלווה בקונטוזיה ברקמות הרכות וכן קונטוזיות בירך השמאלית ובמותן ימין.

4. הנאשם מחזיק ברשיון נהיגה משנת 2017 לחובתו הרשעה קודמת אחת, מיום 31.10.17 בעבירה של נהיגת רכב ללא מלווה בגינה נדון בין היתר לפסילת רשיון למשך 89 ימים בניכוי 30 ימי פסילה מנהלית ופסילה על תנאי של חודש למשך שנה.

טיעוני הצדדים וראיות לענין העונש

5. במסגרת הראיות לענין העונש, הגישה המאשימה את גליון הרשעותיו התעבורתי של הנאשם (ת/1) וההגנה את מכתבה של ד"ר גרינברג איזבלה מיום 18.12.21 (נ/1).

6. בסיכומיה לענין העונש הפנתה המאשימה לנסיבות התאונה ולעברו של הנאשם. המאשימה טענה כי הנאשם במעשיו פגע בערך המוגן של הפגיעה בבטחון הגוף ופגיעה בשלום הציבור, זאת לאור רשלנותו ולאור החבלות שנגרמו לו, כאמור בכתב האישום.

המאשימה הסכימה כי החבלות אשר נגרמו לנאשם עצמו אינן ברף העליון ואולם, מנגד יש ליתן משקל לעובדה שהמדובר ברשלנות גבוהה.

7. המאשימה טענה כי מתחם הענישה במקרה דנן הינו בין 6 חודשי פסילה ועד 36 חודשי פסילה כאשר יש למקם את הנאשם ב"רף התחתון למעלה". כמו כן עתרה המאשימה לעונשים נוספים: מאסר על תנאי, פסילה על תנאי וקנס.

לדברי המאשימה, במידה והחבלות שנגרמו לנאשם היו נגרמות לאדם אחר, היו עותרים לעונש של מאסר בפועל ופסילה ארוכה יותר.

8. ב"כ הנאשם הגישה לענין העונש מכתבה של ד"ר איזבלה גרינברג, פסיכיאטרית אשר טיפלה בנאשם (נ'1). ממכתבה עולה כי הנאשם בן 24, רווק ואינו עובד מאז התאונה. הנאשם, בן יחיד במשפחה אובחן על הספקטרום האוטיסטי אך למד במסגרת רגילה. כמו כן סבל מתסמונת TOURETTE והיה מטופל במהלך השנים. על אף הקשיים הרבים, התגבר על התסמונות ויצר קשרים חברתיים. על אף העובדה שלא גוייס לצה"ל, בחר להתנדב ושירת כצלם בחיל הים. מאז שחרורו, החל לעבוד כצלם עצמאי מצליח.

בעקבות התאונה, מעבר לחבלות שנגרמו לו בגוף, החל לסבול מקשיים בשינה, חלומות זוועה ועוד. כתוצאה מכך מרגיש חולשה, חוסר אנרגיה וסחרחורות במהלך היום כתוצאה מעייפות יתר. תופעות אלה משפיעות הן על תפקודו והן על מצב רוחו ותפקודו וגורמות לו למתח וחרדה. מאז התאונה אינו מסוגל לחזור לעבודה סדירה ונמצא בחופשת מחלה ובמעקב אורטופדי.

9. ב"כ הנאשם בסיכומיה לענין העונש הפנתה לנסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שעולים מנ/1.

לדבריה, בשל החבלות הקשות שנגרמו לנאשם, ולו בלבד, יש לראות בנאשם כמי שנענש בידי שמיים ולפסוק עונש המצוי ברף התחתון של מתחם הענישה ולהורות על עונשים צופי פני עתיד בלבד ללא פסילה בפועל. כמו כן הפנתה לעברו התעבורתי, למצבו הכלכלי הקשה ולעובדה שנטל אחריות והודה בהזדמנות הראשונה.

10. לעניין עוצמת הרשלנות טענה ב"כ הנאשם כי המדובר ברמת רשלנות נמוכה מאחר והנאשם ביצע פניית פרסה לאחר שרכבים אחרים עצרו ואפשרו לו לעשות כן בעוד המעורב עקף שיירת הרכבים.

11. ב"כ הנאשם הפנתה למספר פסקי דין מהם עולה כי כאשר החבלות נגרמו לנאשם לא נגזרו עונשי פסילה.

12. אביו של הנאשם העיד בפני לעניין נסיבותיו האישיות, העובדה שגידל בנו היחיד מגיל ינקות ועל עיסוקו כיום והקשיים עימם התמודד הנאשם.

13. הנאשם אף הוא העיד, נטל אחריות וחזר על נסיבותיו וקשיי פרנסתו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

14. על פי תיקון 113 לחוק העונשין ועל פי הפסיקה הנוהגת, על בית המשפט לבחון שלושה שלבים בכדי לגזור את עונשו של הנאשם. **שלב ראשון**, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם את נסיבות המקרה הספציפי תוך בחינת מכלול השיקולים הנוגעים לנסיבות ביצוע העבירה. **שלב שני**, יש לבחון קיומם של חריגים המצדיקים סטייה מהמתחם שנקבע, דהיינו, קיומו של פוטנציאל שיקומי משמעותי או צורך מיוחד בהגנה על הציבור. אולם, אם בית המשפט לא מצא לחרוג ממתחם העונש שקבע, אזי יעבור **לשלב השלישי** שבו עליו לקבוע מהו העונש ההולם לנאשם בתוך המתחם (ראה: ע"פ 2918/13 **אחמד דבס נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.07.13)).

15. **הערך החברתי שנפגע** מהעבירות שביצע הנאשם הוא שמירה על חיי אדם, הגנה על שלום הציבור ופגיעה בבטחון משתמשי הדרך. בנהיגתו הרשלנית העמיד הנאשם את ציבור משתמשי הדרך בסכנה אשר התממשה עת גרם לתאונת דרכים בה נחבל בגופו.

16. **מידת הפגיעה בערך המוגן** היא ברף הבינוני. לנאשם נגרמו מספר שברים בעצמות הירך והאגן ונטען כי ממשיך בשיקום ונותר עם אחוזי נכות. נדגיש כי לא הוצג בפני תיעוד רפואי עדכני וגם מכתבה של ד"ר גרינברג איזבלה משקף מצב הנכון עד לפני יותר משנה.

17. **נסיבות הקשורות בביצוע העבירות:** בחינת מידת הרשלנות מלמדת כי המדובר ברשלנות ברף הבינוני-גבוה. לפי עובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם, נהג בקלות ראש עת בחר לבצע פניית פרסה, בדרך בינעירונית, בנסיבות מחמירות, כאשר בנתיב נסיעתו חיצים המורים נסיעה ישר וימינה בלבד ותוך גרימת סיכון שהתממש. אין המדובר בטעות בהיסח הדעת אלא בביצוע פעולה רשלנית ומסוכנת.

אני דוחה טענת הנאשם לפיה רמת הרשלנות נמוכה מאחר ורכבים איפשרו לו לבצע פניית הפרסה ואולם הרכב המעורב עקף שיירת הרכבים וזאת מהטעם שטענה זו עומדת בסתירה להודאת הנאשם בעובדות כתב האישום כפי שנמסרה בפני ביום 11.9.22 ואין לקבלה וראה לענין סעיף 40(ב)(1) לחוק העונשין. נדגיש כי לא הוצגו בפני ראיות התומכות בטענה זו.

18. **חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות -** הנאשם הוא שנהג ברכב ולכן האחריות הבלעדית מוטלת על כתפיו.

19. **יכולתו של הנאשם להימנע מהמעשה ומידת השליטה שלו על מעשיו -** היה על הנאשם להימנע מלבצע העבירות המיוחסות לו. נוסף כי אין המדובר בטעות בהיסח דעת אלא בהתנהגות מכוונת. הנאשם בחר כאמור לבצע פניית פרסה בניגוד לתמרורים ובאופן מסוכן.

מדיניות הענישה הנוהגת

20. אשר למדיניות הענישה הנוהגת -לאור ריבוי תאונות הדרכים, בהן נפגעים חפים מפשע עקב רשלנותם של נהגים פזיזים וחסרי זהירות, על הערכאות הדיוניות להירתם למלחמת חורמה בנהגים עבריינים, המסכנים מדעת ושלא מדעת את הציבור ולהביאם לשלם מחיר גבוה על הפרת נורמות וכללי ההתנהגות הנאותים בכביש (ראו למשל, רע"פ 8612/20 יורם גבאי נ' מדינת ישראל (12.1.21)).

21. על מדיניות הענישה הנוהגת ניתן ללמוד מפסקי הדין הבאים:

רע"פ 8612/20 יורם גבאי נ' מדינת ישראל (12.1.21):

העבירות בהן הורשע המבקש: נהיגה בחוסר זהירות, סטיה מנתיב נסיעה וגרימת תאונת דרכים שתוצאותיה חבלות של ממש. על פי עובדות כתב האישום הנאשם סטה לשולי הכביש לאחר שהגיע לעומס תנועה, חסם דרכו של האופנוע שנהג בשולי הכביש והתנגש בו. החבלות שנגרמו: חבלות של ממש לרוכב האופנוע, נזקים משמעותיים והוא נזקק לניתוח חירום. העונש שנגזר: בית המשפט קמא גזר על המבקש 16 חודשי פסילה, מאסר מותנה וענישה נלווית. בית המשפט סווג את הפסילה כך שלא תחול על רכב מסוג מחפרון, על מנת שלא

לפגוע בפרנסת המבקש. ערעורו של המבקש נדחה בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 1694/19 **לואי יאסין נ' מדינת ישראל** (24.1.19):

העבירות בהן הורשע המבקש: נהיגה בקלות ראש, התנהגות הגורמת נזק לאדם או לרכוש וסטייה מנתיב הנסיעה. החבלות שנגרמו: שבר פתוח בירך ימין, שבר ברמוס פוביס, שבר סברוכונטרי מימין, ושבר בטרונטר משמאל, הנהג המעורב נזקק לאשפוז, למספר ניתוחים ונדרש לעבור הליך שיקומי. רף הרשלנות: בימ"ש קמא קבע כי רשלנות המבקש מצויה ברף הבינוני-גבוה. מתחם העונש ההולם: בין מאסר על תנאי עד מאסר שיכול וירוצה בעבודת שירות לצד ענישה נלווית. העונש שנגזר: 45 ימי עבודות שירות, קנס בסך 1,000 ₪, 18 חודשי פסילת רישיון נהיגה, פסילה על תנאי, פיצוי לנהג הרכב המעורב בסך של 2,000 ₪ ומאסר על תנאי. ערעור שהגיש המבקש על הכרעת הדין נדחה, ואילו ערעורו על גזר הדין התקבל בחלקו כך שפסילת הרישיון הועמדה על 13 חודשים בפועל. בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 7208/14 **יהושע מרגוליס נ' מדינת ישראל** (12.11.14):

העבירות בהן הורשע המבקש: נהיגה רשלנית, סטייה מנתיב נסיעה וגרימת תאונת דרכים. החבלות שנגרמו: שברים באגן, בלסת ובירכיים לשלושה נוסעים. העונש שנגזר: 10 חודשי פסילה, פסילה על תנאי וקנס בסך 1,200 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור על הכרעת הדין, קיבל את הערעור על חומרת העונש והעמיד את עונש הפסילה על 8 חודשים בפועל. בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 1420/12 **זורקובסקי נגד מדינת ישראל** (2.12.13):

העבירות בהן הורשע המערער: חוסר זהירות, נסיעה לאחר ופגיעה בהולכת רגל. החבלות שנגרמו: שברים בכף הרגל. העונש שנגזר: 7 חודשי פסילה ועונשים נלווים. נקבע מתחם בין 3 ל-12 חודשי פסילה. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

עפ"ת (מחוזי חיפה) 52547-01-20 **עארף סאלימן נ' מדינת ישראל** (05.02.20):

העבירות בהן הורשע המערער לאחר ניהול הוכחות: נהיגה בקלות ראש, פניה ימינה שלא בבטחה, גרימת תאונת דרכים. החבלות שנגרמו: לרוכבת האופניים נגרמו שברים מרובים בפניה ובאמת יד ימין בגינם עברה שיקום ממושך ונגדעה קריירת רכיבה מקצועית. העונש שנגזר: 12 חודשי פסילה בפועל, פסילה על תנאי ופיצוי בסך 7,500 ₪ שח לנפגעת העבירה. ערעורו של המערער לבית המשפט המחוזי על הכרעת הדין המרשיעה נדחה. ערעור המדינה על קולת העונש נדחה אף הוא.

עפ"ת (מחוזי חיפה) 46288-12-19 **בן פורת נ' מדינת ישראל** (20.01.20):

העבירות בהן הורשעה המערערת לאחר ניהול הוכחות: נהיגה בקלות ראש, סטייה שלא בבטחה, גרימת תאונת דרכים. החבלות שנגרמו לרוכב הקטנוע: חבלות של ממש ובין היתר נקטעה ידו. העונש שנגזר: 11 חודשי פסילה בפועל, פסילה על תנאי ופיצוי בסך 10,000 ₪ שח. ערעורה של המערערת לבית המשפט המחוזי על הכרעת הדין המרשיעה נדחה. ערעור המדינה על קולת העונש נדחה אף הוא.

עפ"ת (מחוזי מרכז) 60577-12-17 דניאל פליס נ' מדינת ישראל (14.03.18):

העבירות בהן הורשע המערער: נהיגה בחוסר זהירות, אי מתן זכות קדימה לרכב הבא ממול בצומת, גרימת תאונת דרכים. החבלות שנגרמו לרוכב האופנוע: חבלות של ממש ובין היתר קטיעת ידו. העונש שנגזר: 24 חודשי פסילה בפועל, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי, צו של"צ בהיקף 350 שעות וקנס בסך 4,000 ₪. ערעור לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש התקבל כך שרכיב הפסילה הועמד על 11 חודשי פסילה.

עפ"ת (מחוזי חיפה) 2068-03-17 מדינת ישראל נ' דורון נוימרק (05.06.17):

העבירות בהן הורשע המערער: נהיגה בקלות ראש בכך שסטה מנתיב נסיעתו לימין הדרך, פגע במעקה בטיחות, חזר לכביש ופגע ברוכב קטנוע. החבלות שנגרמו: חבלות של ממש מרובות. ל-11 ניתוחים ונקבעו לו 73% נכות. העונש שנגזר: 11 חודשי פסילה בפועל, מאסר מותנה, קנס ופיצוי כספי. ערעור המדינה על קולת העונש וערעור המשיב על חומרת העונש נדחו.

עפ"ת (באר שבע) 3186-09-13 ערן מלול נ' מדינת ישראל (21.10.13):

העבירות בהן הורשע המערער: נהיגה בחוסר זהירות, אי מתן זכות קדימה בפניה שמאלה. החבלות שנגרמו: שבר בסטרנום, שברים בצלעות, שברים בברך, הנפגע נזקק לשיקום ולפיזיותרפיה. נקבע רף רשלנות בינוני. העונש שנגזר: 11 ח' פסילה, 200 שעות של"צ, התחייבות כספית, קנס ופסילה מותנית. בית המשפט המחוזי הפחית מהפסילה והעמידה על 8 חודשים והוסיף 3000 ₪ פיצוי לנפגע.

22. נמצאנו למדים כי במקרה של תאונת דרכים שגרמה חבלה של ממש מתחם הענישה נע בין המינימום הקבוע בחוק - פסילה שלא תפחת מ-3 חודשים, במקרה בו הרשלנות נמוכה והחבלות קלות, ועד מאסר בעבודות שירות ופסילה ארוכה של שנים, כאשר רמת הרשלנות גבוהה והחבלות קשות והכל בהתאם לנסיבות המקרה.

23. במקרה שבפני, מצאתי כי מתחם הענישה בעבירות המיוחסות לנאשם בנסיבות המתוארות בעובדות כתב האישום, בהתחשב ברמת הרשלנות ובחומרת החבלות נע בין 3 חודשי פסילה ועד 12 חודשים, וכן רכיבי ענישה צופי פני עתיד.

24. אשר לפסיקה אליה הפנו הצדדים:

ב"כ המאשימה הפנה למספר פסקי דין ואולם באף אחד מהם לא נגרמה חבלה של ממש לנאשם עצמו למעט עפ"ת 6408-03-08 לינוי שמחון נגד מדינת ישראל מיום 2.6.08 ואולם לא ניתן ללמוד מפס"ד זה מאחר ועיון בפסק הדין לא מלמד מהן העבירות המיוחסות לנאשם כמו גם מהן החבלות שנגרמו לה. ההליך בבית משפט קמא לא הוצג בפני בית המשפט ולא פורסם. לא מצאתי לגזור עונש

של מאסר על תנאי בנסיבות העניין לאור העובדה שהחבלה של ממש נגרמה לנאשם, לאור אופיו החיובי ותחתיו לגזור עונש של התחייבות כספית להימנע מביצוע העבירה.

25. גם מהפסיקה אליה הפנתה ב"כ הנאשם לא ניתן ללמוד ולהשליך על המקרה שבפנינו. עפ"ת 24645-03-13 מדינת ישראל נגד מתיאס נאדר ועפ"ת 22039-03-13 מדינת ישראל נגד אופיר אביטבול עניינם הסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים ולא ניתן ללמוד מהם ההלכה המנחה. מעבר לכך, בשני המקרים דובר בחבלות של ממש קשות אשר דרשו שיקום בבית ליונשטיין.

26. לעניין ת.ד. 5289-02-21 תעבורה (בת ים) מדינת ישראל נגד והבה, מעבר לעובדה שהמדובר בפסק דין שאינו מנחה, אין דין הכא כדין התם. בעניין והבה, סבר בית המשפט כי יש לתת בכורה לשיקולי השיקום מה שאין כן במקרה דנן כפי שיפורט להלן.

27. מעבר לאמור לעיל לא ניתן להיעתר לבקשת הנאשם ולהורות על פסילה על תנאי וקנס בלבד וזאת מאחר וסעיף 38 לפקודת התעבורה קובע כהאי לישנא:

38 הורשע אדם -

- (1) על עבירה מן המפורטות בתוספת הראשונה;
 - (2) על עבירה מן המפורטות בתוספת השניה, שגרמה לתאונת דרכים בה נחבל אדם או ניזוק רכוש;
 - (3) על עבירת תעבורה או על עבירה אחרת הנובעת מנהיגת רכב שגרמה לתאונת דרכים בה נחבל אדם חבלה של ממש,
- דינו - בנוסף לכל עונש אחר - פסילה מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לתקופה שלא תפחת משלושה חדשים. אולם רשאי בית המשפט, בנסיבות מיוחדות שיפרט בפסק הדין, להורות על פסילה לתקופה קצרה יותר.

28. במקרה דנן, הורשע הנאשם הן בעבירה מן המפורטות בתוספת השניה שגרמה לתאונת דרכים (סעיף 62(2) לפקודת התעבורה) והן בגרימת חבלה של ממש. אכן, בית משפט רשאי להורות על פסילה לתקופה קצרה מהמינימום הקבוע בחוק, אך אין בסמכותו לא להורות על פסילה לתקופה כלשהיא.

השיקולים לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

29. שיקולים המצדיקים חריגה ממתחם הענישה ההולם:

במקרה דנן לא מצאתי הצדקה לסטייה לחומרא או לקולא ממתחם הענישה ההולם. נתתי דעתי למצבו הרפואי של הנאשם ולקשיים הנובעים ממנו. ואולם, מעבר לעובדה שהתיעוד הרפואי שהוצג

בפני אינו עדכני, (מיום 18.12.21), אינני סבור שנסיבות אלו עולות עד כדי חריגה ממתחם הענישה לקולא. לא הוצגו בפני ראיות בעניין זה. הנאשם ואביו העידו בפניי וסיפרו על הקושי הנובע מפסילת רשיון הנהיגה עקב מקום עבודתו החדש של הנאשם ומצבו הכלכלי.

30. בעת גזירת העונש ההולם בתוך המתחם, אתחשב בקיומן של נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

לקולא - אתחשב בנטילת האחריות והבעת החרטה תוך הודאה וחסכון בזמן שיפוטי יקר, בנסיבותיו האישיות של הנאשם אשר על אף הקשיים מהם סבל, בחר להתנדב לשירות צבאי, החל לעבוד כעצמאי ובונה את חייו.

31. נתתי דעתי לפגיעה הצפויה בפרנסתו של הנאשם אשר עובד במקום ובשעות בהן התחבורה הציבורית אינה סדירה. ואולם, אין להתעלם מחומרת העבירות, מתוצאתן, והאינטרס הציבורי במקרה דנן גובר.

32. הנאשם נעדר עבר פלילי. אשר לעברו התעבורתי יש להתחשב בכך שהורשע בשנת 2017 בעבירה של נהיגת רכב ללא מלווה כנדרש ונדון בין היתר לפסילה בפועל, פסילה על תנאי שאינה ברת הפעלה וקנס.

33. לאור האמור, סבורני כי יש ליתן משקל לרמת הרשלנות שאינה מבוטלת ולפגיעה הברורה בערך המוגן ולגזור עונשו של הנאשם מעל חלקו התחתון של המתחם. לא מצאתי לנכון לגזור עונש של מאסר על תנאי בנסיבות העניין לאור העובדה שהחבלה נגרמה לנאשם ולאור אופיו החיובי ותחתיו מצאתי לגזור על הנאשם עונש של התחייבות כספית להימנע מביצוע העבירה.

34. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים לעונש ושקלתי את חומרת העבירות, את מתחם העונש ההולם, את נסיבותיו האישיות של הנאשם ואת עברו התעבורתי, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. תשלום קנס בסך של 1,500 ₪.

הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים, הראשון עד ליום 15.3.23.

ככל שקיימת הפקדה בתיק לטובת הנאשם, היא תקוזז לטובת הקנס והיתרה, ככל שתיוותר, תושב לנאשם, הכל כפוף לעיקול אם ישנו.

סכום הקנס יועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה.

הקנס ישולם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.

מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000.

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ב. פסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 5 חודשים בניכוי 60 יום פסילה מנהלית.

הנאשם יפקיד רשיונו או תצהיר על העדר רשיון, במזכירות בית המשפט, לא יאוחר מיום 15.3.23.

תשומת לב הנאשם לכך שהעונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הוא מאסר בפועל.

ג. פסילה מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

ד. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך של 3,000 ₪ למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור עבירה של גרימת תאונת דרכים שגרמה לחבלה של ממש.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, א' טבת תשפ"ג, 25 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.